

מו:

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

עין משפט
נר מצוה

ק"א מ"י פ"ב מהל'
ענינים הלכה ו' [1]:
ק"א ב"מ ס"ה ה"ו

מוסף רש"י

יבאלנו. חתיב נמכר
לעבוד כוכבים גבי קרובים
ומשנת מושטא וכו'
כ"א. מקרא נדרשו.
כמיתת הרושיות ואפי'
ש"ן היקש מפרש כ"ן
ב"ב צ"ח. מ"ן חכמים.
לומר מ"ן יטו ופ"א
טעמיהו גבי' ב'.

אמאי קאמר ומה טי שאינו נגאל בא"ה ניה"ף שכיר שכיר. פירוש
שהא מוכר עצמו לישראל נגאל כאלה וא"ת כי נמי לא
ילפינן שכיר שזיר לומר שהיא מוכר עצמו לישראל נגאל כאלה נמכר
לעבוד כוכבים מ"מ נילף מוכי חשיג ו"ו מוסיק על ענין ראשון וילמד
מוכר עצמו לישראל נגאל כאלה
נמכר לעבוד כוכבים ויש לומר
דעביד ק"ו ממכרוהו ב"ד שאינו כחוב
למעלה וצמכר לעבוד כוכבים וא"ת
הכי חסוק אדעתין דילף מכרוהו
ב"ד נמכר לעבוד כוכבים ב"ד
גבי שכיר שזיר הא אמתת דסברא לומר
גבי מכרוהו ב"ד דליקנסיה משום
דעבד אסורא ו"ל דמתר דגלי קרא
לעיל שילא ביובל א"ג דעבד אסורא
דמפרש הוה בעי למילף שכיר שכיר
שיגאל כאלה אי לא הוה קרא וא"ת
אמאי הכי בעי למפרך מה נמכר
שיגאל כאלה נמכר לעבוד כוכבים
מה נמכר לעבוד כוכבים דין הוא
שיגאל כאלה כדי שלא יטמע בין
העובד כוכבים ו"ל דהאי סברא שלא
יטמע אינה כמיהו ואין לסתור מהך
סברא: **אמר** קרא יגאלנו. הקשה
ה"ר מאיר למאי דס"ד דלא ידעינן
מישטא האי יגאלנו אמאי לא ילף
ק"ו שמכרוהו ב"ד והיה נגאל כאלה
ומה נמכר לעבוד כוכבים שאינו
נגאל כש"ש נגאל כאלה מכרוהו ב"ד
שנגאל כש"ש אינו דין שיגאל כאלה
ומיך דאיכא למפרך מה נמכר
לעבוד כוכבים שכן יולא במיתת האדון
ולכן דין הוא שיגאל כאלה תאמר
האדון שזיר עובד את הבן ולכן דין
הוא שלא יגאל כאלה ומ"מ קשה דהא
אמה עברה מינו למילף מהאי ק"ו
דנמכר לעבוד כוכבים שהרי אינה
עובדת את אה הבן ולא את הגת והדר
נילף ג"ע הנמכר לישראל מהקישא
דעברי לעבריה ומהר"י מירן דאי
לא יגאלנו ה"א דנמכר לישראל נמי
נגאל כאלה וה"פ ומה מי שאינו נגאל
כאלה פירוש "דלא כתיב בקרא
כדיא שיגאל כאלה נגאל כש"ש נמכר
לעבוד כוכבים דכתיב כדיא בקרא
שנגאל כאלה אינו דין שיגאל כש"ש
וה"פ אמרין דפרק השוכר את
הפועלים (ב"מ דף ס"ה) דבעי למימר
דשור אוכל אפילו במחויב מק"ו
מאדס ומה אדם שאינו אוכל תלוש
אוכל במחויב שור שאוכל תלוש אינו
דין שאוכל במחויב אלמא עביד ק"ו
מאדס שאינו אוכל תלוש אע"פ
שאמת הוא שאוכל אף תלוש אלף
כדיא בקרא שאדס אוכל תלוש כדפי' הכא: **ומה** טי שאינו נגאל

ואם לא יגאל כאלה. נמכר לעבוד כוכבים כתיב: **כאלה**. בקרובים
דכתיב לעיל מיניה או דודו וגו': **ומה מי שאינו נגאל כאלה**. נמכר
לישראל לא כתיב זיה גאולת קרובים דלא נפקא לן (לעיל דף י"ז):
מיהפדה אלא גאולת עצמה: **נילף שכיר שכיר**. נילף שכיר שכיר
לנמכר לישראל נמכר לעבוד כוכבים
דנמכר לעבוד כוכבים נמי כתיב
כשכיר שנה כשנה יהיה עמו: **דפליגי**
עליה דרבי. ואמרי דנמכר לעבוד
כוכבים יולא לשש: ר' יוסי הגלילי
כו'. דמסיק האי כאלה לדרשה
אחרית: **כאלה לשחור**. גאולתו
קרובים אינו משמעבד להם: **וילא**
כשנת היובל. מאתו אחר שיגאלו
מן העובד כוכבים אלמא גאלו שאר
כל אדם משמעבד לו: **ונגאלו** זו גאולת
הקרובים. ולימדך שכל אדם ישראל
גאולו מיד העובד כוכבים ואין העובד
כוכבים יכול לעבד עליו ובעובד
כוכבים שמתח ידיו הכתוב מדבר: ר'
יוסי סבר מקרא נדרש לפינו. גאולת
עצמו פשיטא לן דהויא לשמרו והיא
מלמדת על שאר גאולות לר' יוסי אינה
מלמדת אלא על גאולת קרובים שהיא
לפינה ומקרא הנדרש ללמד נדרש
ללמד על שפניו הכתוב למעלה הימנו:
שני גאולת קרובים אנאולת עצמו.
ללמד הימנו לפי שמלמד על שפניו
הילכך גאולת קרובים למדו מגאולת
עצמו הכתובה למטה הימנו הילכך גאולת
הקרובים על גאולת אחרים אלמא
למדו גאולת אחרים מגאולת עצמו:
ה"א כו'. אבל שהתא דכתיב כאלה
לומר שיש חילוק בין אלה לאחרים לומר
כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **אי הכי**.
דנעלמא נדרש לפינו ולאחריו והכא
משום דכתיב כאלה הוא הדר קושיא
לדוכתיה דר"ע הכי משמעט שעבד
דוילא כשנת היובל אקרויבס: **אלא**
כסברא פליגי. כלומר אי פשיטא לן
דהאי כאלה אקרויבס קאי על כרחק
שעבד דוילא כשנת היובל אחרים
משמעט אלא כסברא פליגי אי האי
כאלה אקרויבס קאי או אחרים קאי
דהא אחרים נמי כההוא קרא כתיבי:
ר' יוסי הגלילי סבר מספכרא. אחרים
לשעבד דוילא כאלה אקרויבס קאי
לשעבד דוילא כשנת היובל אחרים
דאי אמרת כו': **ור"ע סבר מספכרא**.
אקרויבס שעבד והאי אלה אחרים
קאי ושעבד דוילא ביובל אקרויבס
קאי דאי אמרת כו': **לכדנטיא**. ללמדך
שאע"פ שהעובד כוכבים תחת ידך אס'
לא יגאל ישמעבד בו עד היובל ואי אתה רשאי לבא עליו בעקופין:
לאתרא

ואם לא יגאל כאלה. נמכר לעבוד כוכבים כתיב: **כאלה**. בקרובים
דכתיב לעיל מיניה או דודו וגו': **ומה מי שאינו נגאל כאלה**. נמכר
לישראל לא כתיב זיה גאולת קרובים דלא נפקא לן (לעיל דף י"ז):
מיהפדה אלא גאולת עצמה: **נילף שכיר שכיר**. נילף שכיר שכיר
לנמכר לישראל נמכר לעבוד כוכבים
דנמכר לעבוד כוכבים נמי כתיב
כשכיר שנה כשנה יהיה עמו: **דפליגי**
עליה דרבי. ואמרי דנמכר לעבוד
כוכבים יולא לשש: ר' יוסי הגלילי
כו'. דמסיק האי כאלה לדרשה
אחרית: **כאלה לשחור**. גאולתו
קרובים אינו משמעבד להם: **וילא**
כשנת היובל. מאתו אחר שיגאלו
מן העובד כוכבים אלמא גאלו שאר
כל אדם משמעבד לו: **ונגאלו** זו גאולת
הקרובים. ולימדך שכל אדם ישראל
גאולו מיד העובד כוכבים ואין העובד
כוכבים יכול לעבד עליו ובעובד
כוכבים שמתח ידיו הכתוב מדבר: ר'
יוסי סבר מקרא נדרש לפינו. גאולת
עצמו פשיטא לן דהויא לשמרו והיא
מלמדת על שאר גאולות לר' יוסי אינה
מלמדת אלא על גאולת קרובים שהיא
לפינה ומקרא הנדרש ללמד נדרש
ללמד על שפניו הכתוב למעלה הימנו:
שני גאולת קרובים אנאולת עצמו.
ללמד הימנו לפי שמלמד על שפניו
הילכך גאולת קרובים למדו מגאולת
עצמו הכתובה למטה הימנו הילכך גאולת
הקרובים על גאולת אחרים אלמא
למדו גאולת אחרים מגאולת עצמו:
ה"א כו'. אבל שהתא דכתיב כאלה
לומר שיש חילוק בין אלה לאחרים לומר
כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **אי הכי**.
דנעלמא נדרש לפינו ולאחריו והכא
משום דכתיב כאלה הוא הדר קושיא
לדוכתיה דר"ע הכי משמעט שעבד
דוילא כשנת היובל אקרויבס: **אלא**
כסברא פליגי. כלומר אי פשיטא לן
דהאי כאלה אקרויבס קאי על כרחק
שעבד דוילא כשנת היובל אחרים
משמעט אלא כסברא פליגי אי האי
כאלה אקרויבס קאי או אחרים קאי
דהא אחרים נמי כההוא קרא כתיבי:
ר' יוסי הגלילי סבר מספכרא. אחרים
לשעבד דוילא כאלה אקרויבס קאי
לשעבד דוילא כשנת היובל אחרים
דאי אמרת כו': **ור"ע סבר מספכרא**.
אקרויבס שעבד והאי אלה אחרים
קאי ושעבד דוילא ביובל אקרויבס
קאי דאי אמרת כו': **לכדנטיא**. ללמדך
שאע"פ שהעובד כוכבים תחת ידך אס'
לא יגאל ישמעבד בו עד היובל ואי אתה רשאי לבא עליו בעקופין:
לאתרא

מסורת הש"ס

(א) (לפנים חס"י חס"י)
כ"ב דיה שפיל וכו' נראה
לדין שלט חיות הללו
והלא דין הוא, (ב) (לפני
כ"א.) (ג) (לפני כל חס"י)
כס"ה ע"ש, (ד) ח"י
מפרש כהר מ"י פ"ק ט'
פסקותא פ' גבר ס"ד,
(ה) ג"ל יר"ע וכו' וכו'
(ו) ג"ל וכו' מהר"א על
חמ"י ד"ה ר"ב י"ב גליל,
(ז) שנת ל"ב כ"מ ח"י,
ט' וכו' כ"ד (ממח"ס י"ז)
(ח) וכו' ק"ח (ז) וכו' י"ז
(ט) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(י) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(יא) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(יב) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(יג) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(יד) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(טו) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(טז) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(יז) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(יח) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(יט) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז
(כ) וכו' ח"י (ז) וכו' י"ז

תורה אור הש"ס

1. ואם לא יגאל כאלה
וילא בשנת היובל הוא
וקני עמו. וקרא בה ג'
2. או דרו או בן דרו
יגאלנו או משאר בשרו
משפחתו יגאלנו או
השיקה ידו ונגאל.
ויקרא בה ט'

גליון הש"ס

ג"כ ד"א יגאלנו לזה י"א
לאחר. פ' יומא מ ע"ב
מ"ה ופס"ה חט"א: תוס'
ד"ה אמר ר"ב ר"א בית
כ"דא בהר"א. ויולא מה
כריתא כ"ה ע"ה כרית' ס"ס:

הגהות הב"ח

(א) ב"י יגאלנו זו גאולת
קרובים כו' זו גאולת
עצמו.

מוסף תוספות

א. (שהר"ן) השתא כושיטו
מכאלה דומכר לניו אינו
יבא כש"ש. חס"י הרא"ש.